

ת"פ 62121/03/14 - מדינת ישראל נגד נ ע

בית משפט השלום בפתח תקווה

07 ספטמבר 2014

ת"פ 62121-03-14 מדינת ישראל נ' ע
בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים נ ע

ב"כ המאשימה: עו"ד עליזה שירן

ב"כ הנאשם: עו"ד אורנית מרום

החלטה

רקע

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק.
- על-פי האמור בכתב האישום, ביום 30.3.14 הוצא בבית המשפט לענייני משפחה בפתח תקווה צו הגנה אשר אוסר על הנאשם להיכנס לדירת המתלוננת, אמו, או להטרידה בכל דרך ובכל מקום. ביום 31.3.14 בשעה 00:15 נמסר הצו לנאשם על-ידי שוטר. ביום 31.3.14 בשעה 01:00, כשעה לאחר מסירת הצו, הגיע הנאשם לבית המתלוננת וניסה להיכנס לדירה. המתלוננת הזעיקה שוטרים לבית וכאשר הם הגיעו, הסתתר הנאשם מפניהם מאחורי דלת בחדר המדרגות של הבניין.
- לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד אורנית מרום, יש להורות על ביטול כתב האישום בשל אחת משלוש עילות:
א. העדר סבירות של התביעה בהגשת כתב האישום, במסגרת טענה מינהלית "בג"צית". ב. טענת הגנה מן הצדק. ג. זוטי דברים.
- לטענת ההגנה הצו הוצא בחוסר סמכות מלכתחילה, הנאשם הוצא מביתו לאחר חצות הלילה, בעת שאין תחבורה ציבורית, ואין לו דרך להגיע לקרובי משפחה או אפילו למצוא לעצמו מחסה לעת לילה. לא הייתה הצדקה למסירת הצו בשעה כה מאוחרת. חזרתו של הנאשם לבית המתלוננת, הינה תוצאה של התנהלות לא סבירה כלפיו, ולכן היה על רשויות התביעה להימנע מהגשת כתב האישום נגדו. לנאשם אף לא הייתה אפשרות לפנות לבית המשפט בבקשה לביטול הצו.
- ב"כ המאשימה, עו"ד תמיר גינדין, התנגד לביטול כתב האישום.
- לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי בשלב זה, לא ניתן להיעתר לבקשת ההגנה.
- לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, לא שוכנעתי כי הגשת כתב האישום הייתה בהעדר סבירות של

המאשימה באופן שיצדיק את ביטולו בדרך של קבלת טענה מינהלית בדבר חוסר סבירות בהגשת כתב האישום. ראשית, אין מקום לקביעה כי צו ההגנה ניתן בחוסר סמכות ועל הינו בטל. עיון בצו ובפרוטוקול הדיון מעלה כי צו ההגנה ניתן בסמכות. מובן הדבר ששאלת שיקול דעתו של בית-המשפט לענייני משפחה בעת הוצאת הצו אינה עומדת לבחינה בהחלטה זו. כמו-כן, המצאת הצו לנאשם בשעת לילה עומדת בקנה אחד עם הנוהל המשטרתי (מס' 02.220.001) אשר צורף לטיעוני המאשימה. המצאת צווי הגנה גם בשעה מאוחרת עולה בקנה אחד אף עם האינטרס הציבורי, הואיל ואין בידיעתה של המשטרה מהי מידת הסכנה הקיימת בכל מקרה ומקרה שבו בית-המשפט מוציא צו הגנה. בנסיבות אלה, אכן על המשטרה לפעול ללא דיחוי להמצאת הצו, ובמקרה דנן נראה שהמשטרה עשתה כן, בכפוף למשימות נוספות של המשטרה באותו מועד. בנסיבות אלה, הגשת כתב האישום נגד הנאשם בגין הפרת הצו והפרעה לשוטר אינה מקימה עילה מנהלית לפסילת כתב האישום.

7. לעניין טענת הגנה מן הצדק וטענת זוטי דברים, סבורני כי לא ניתן לקבלן לעת הזו במסגרת טענה מקדמית, אלא יש לאפשר הכרעה בהן בשלב הסיכומים, ולאחר שתיפרש בפני בית-המשפט מלוא התמונה העובדתית. השאלה המרכזית שבמחלוקת היא האם חזרתו של הנאשם כשעה לאחר שהוצא מן הבית, בשעת לילה מאוחרת, מקימה לו הגנת זוטי דברים. בשלב זה, לא הוצגו בפני בית-המשפט הראיות שבתיק, לרבות גרסת המתלוננת וגרסת הנאשם. לא ניתן לקבוע מה היה מצבו הנפשי של הנאשם בעת ביצוע העבירה, וזאת בפרט לאור הרקע הנפשי של הנאשם. לא ניתן לקבוע מה מידת החשש שנגרם למתלוננת כתוצאה ממעשי הנאשם. כתב האישום, מטבע הדברים, מתאר רק את עיקרי הדברים ואת המעשים אשר מהווים עבירה. סבורני כי כדי להכריע בטענות אלה, יש לאפשר הצגת מלוא התמונה העובדתית בפני בית-המשפט, בין אם בדרך של הגשת המסמכים בכתב בהסכמת הצדדים, ובין אם בדרך של ניהול הליך הוכחות שבו ישמעו העדים המרכזיים.

מובן הדבר שאין בכך כדי להביע עמדה לגופו של עניין בשאלה סיכויי הטענות להתקבל בתום ההליך.

8. לפיכך, בשלב זה, אני דוחה את הטענות.

ניתנה היום, י"ב אלול תשע"ד, 07 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים.